

Ivica i Pero su dogovorili novi šifrirani jezik pomoću kojeg međusobno razmjenjuju poruke preko papirića u razredu. Kako njihova šifra ne bi došla u pogrešne ruke, odlučili su svakog dana promijeniti šifru i zapisati je na prvi papirić kada dođu u razred. Kako postoji mogućnost da drugi učenici dođu do tog papirića, odlučili su na poseban način „zamaskirati“ odnosno sakriti tu šifru.

Neparnih datuma Ivica određuje novu šifru, a parnih Pero i to na sljedeći način.

Na komad papirića zapišu višeznamenkasti broj. Dogovoreno, njihova šifra **nije nužno** taj čitav broj već jedan neprekinuti dio (podniz) tog broja. Kako bi stvar bila zamršenija, odlučili su da šifra može biti samo **po vrijednosti najveći višeznamenkasti prost broj** (barem 2 znamenke) *sakriven* u početnom broju.

Kao primjer uzmimo početni broj 517222888. U njemu je najdulji višeznamenkasti prosti broj 17 te će tog dana Ivica i Pero koristiti broj **17** kao šifru odnosno **tajni ključ**.

Kako početno zapisani brojevi mogu biti duljine i do 10 znamenki, olakšajte Ivici i Peri posao te napišite program koji će za zadani početni broj ispisati njihovu šifru odnosno tajni ključ. Ukoliko nema niti jednog višeznamenkastog prostog broja, potrebno je ispisati poruku „**Nema tajnog ključa**“.

Ulazni podaci:

- Cijeli broj N – početni broj : do 10 znamenki duljine

Izlazni podaci:

- Cijeli broj T – sakriveni tajni ključ, u formatu „**Tajni ključ je [T]**“ : *ukoliko postoji,*
- inače poruka „Nema tajnog ključa“

Test primjeri:

ULAZ	335871227	2231892178	21781771	222224488
IZLAZ	Tajni ključ je 33587	Tajni ključ je 23189	Tajni ključ je 1781771	Nema tajnog ključa

Naziv datoteke: **tajnikljuc.c** ili **tajnikljuc.cpp**